

वि+यव विवादे यवनभोजनादिना संवर्गे उपभोगे च ।
 आ+भोजने आहारः । नानास्नानस्नितानामेकत्रसङ्गुचने च
 अधि+आ+तर्के अत्यन्तमुत्पद्यमान्यार्थभाषणे च ।
 अभि+आ+आभिमुख्येनाहरणे ।
 उद्+आ+उत्थानतयोपस्थापि कथने च ।
 प्रति+उद्+आ-प्रतिरूपतया उपस्थापि ।
 परि+आ+परित आहरणे [विषयेभ्यो मनसो निवारणे च
 प्रति+आ+तन्त्रेण पठितानामेकैकस्य पक्षे प्रत्याहारः
 वि+आ-कथने गच्छोत्पादकव्यापारे ।
 सम्+आ-संपद्ये नानास्नानस्नितानामेकत्रोपस्थापे संघाते च
 उद्+उत्थोचने उत्क्षेपणे च ।
 अभि+उद्+आभिमुख्येन उद्धरणे । अभितो वा उत्क्षेपणे ।
 प्रति+उद्+प्रतिकूलतया प्रातिरूप्येण वा उद्धरणे ।
 उप+सामीप्येन आननीकरार्थं दाने उपढौकने ।
 प्रति+उप+प्रतिरूपतया उपढौकने ।
 नि+नितरां हरणे हिमनिस्त्रवणे च ।
 निम्+(र)बहिष्कारणे अपधारणे च ।
 परि+दोषादिनिवारणे ।
 प्र+ताडने निघाते ।
 प्रति+प्र+प्रतिरूपतया ताडने ।
 प्रति+प्रत्येकहरणे प्रतिरूपतया हरणे च ।
 वि+देशविशेषेण गत्यादिना वनोपहरणार्थव्यापारे विहारः ।
 वि+सति परस्परमेकजातीयक्रियाकारणे आ ।
 सम्+भारणे ताडने च । [वोजने यथा सुखोपसंहारः ।
 उप+सम्+प्रकरचपठितस्य वनापने अत्यन्त पठितस्नान्यत्वा
 ह वनाकारहरणे सु+पर+चर्कं अनिट् वैदिकः । लङ्गर्ति
 अङ्गर्ति । [दयस्थिते लि० ।
 हृच्छय पु० हृदि चेते शी-अच् । १।कान्देवे हवा० । २।हृ-
 हृच्छूल न० इत० । मृशरीगभेदे वैद्यकम् ।
 हृषो लज्जायां कण्ठ् । आत्म-अक-षेट् । हृषीयते अह-
 षीयट् "हृषीयते वीरवती न भूमिः" भट्टिः ।
 हृषीया स्त्री हृषीय-भावे च । निन्दायाम् अमरः ।
 हृत(द्) लि० हृ-क्लिप् ठक् च । १।हारिणि । पृषो०नस्य दः,
 हृतयस्य हृदादेशो वा । २।हृद्वे श्मानसे च न० अमरः ।
 हृतकस्य पु० इत० । भयादिहेतुके हृतयकस्ये ।
 हृत लि० हृ-क्त । १।अपहृते स्थानात्तरं गमिते च श्विभक्ते
 हृतय न० हृ-कयन् डक्च । १।मनसि श्वसति च लिङ्गा० । हृद्
 एति रच-अच् । परब्रह्मणि हृतयं तज्जाहृतयम् का०च०

हृतयप्रत्यि पु० हृतयस्य पञ्चिरिव । अविद्यावन्मन्त्रद्वये
 संधारवन्ने "भिद्यते हृतयप्रत्यिः" इति भागवतम् ।
 हृतयङ्गम लि० हृतयं गच्छति गम-अच् उम् च । १।युक्तियुक्ते
 २।मनोहरे लि० अमरः "हृतयङ्गमसूक्तिं स्वम्" भट्टिः ।
 हृतयस्थान न० हृतयस्य मनसः स्थानम् हृतयङ्गं वा स्थानम्
 वचःस्थले हेमच० । [इति । हृतयिन् तज्जाघे जटा०
 हृतयिक लि० हृतयं प्रशस्तं मनोऽस्त्यस्य ठन् । प्रशस्तचित्ते
 हृतयेय पु० इत० । १।भर्तारि २।भाष्यायां स्त्री हेमच० ।
 हृदावर्त्त पु० हृदिस्थ आवर्त्तः । अथस्य हृतयस्ये आव-
 र्त्ताकारे रोमावलीभेदे लिङ्गा० । [हरिव०२६अ० ।
 हृदिक पु० अथस्याज्ञात्मजे हतवर्मपितरि यादवभेदे
 हृदिकात्मज पु० इत० । हतवर्मणि यादवे ।
 हृदिस्पृश् लि० हृदि हृतये स्पृश्यतेऽथौ कर्मणि किन्
 अचुक्च० । १।हृत्यो मनोसे । कर्त्तारि किन् । २।ममे-
 स्पृञि दुःखरे च । [क्रमेण तद्देशवाशिनि वि० कौ० ।
 हृद्गोल पु० पर्ववर्मेदे सोऽभिजनोऽस्य ह । हृद्गोलीय पितादि-
 हृद्ग्रन्थ पु० हृद् पद्मादि पद्म-अच् । हृद्ग्रन्थे राजनि०
 हृत्य न० हृदि स्पृश्यते मनोऽस्त्यात् हृद्+यत् । १।गुह्यार्थ
 (दारचिनि) शब्दर० । २।मनोसे लि० अमरः । ३।हृदिना-
 मोपधौ स्त्री । ४।यस्यस्थानभेदे पु० सेटि० ।
 हृदागन्ध न० हृदो गन्धोऽस्य । सुद्रुजोरके हेमच० । श्वित्त्व-
 द्वावे पु० जटा० । १।आत्मा स्त्री राजनि० । २।हृदमा० ।
 हृदागन्धीत्यपि ४।सुद्रुजोरके न० राजनि० ।
 हृद्गोग पु० इत० । हृतयस्य रोगभेदे हृदामयोऽप्यय ।
 भावप्र० तस्य निदानादि तद्वचनं चोक्तं यथा
 "हृद्गोगस्य विप्रकटनिदानमाह "अत्युपपुत्रं
 कषायतिक्तमभवाताध्ययनप्रसङ्गे । श्वित्तनैवेगवि-
 धारणैव हृदामयः पञ्चविधः प्रटिष्टः" । प्रसङ्गः
 सततं सेवा । श्वित्तनम् अतिचिन्ता राजभयादि-
 जमिति । हृदामयः स च पञ्चविधः वातिकः पेटिकः
 श्लेष्मिकः साक्षिपातिकः क्रिमिजघेति । तस्य संप्राप्ति-
 पूर्वकं लक्षणमाह । "दूषयित्वा रसं दोषा विगुणा
 हृत्यङ्गताः । हृदि बाधां प्रवेष्टुं हृद्गोगं प्रचक्षते" ।
 विगुणाः दटाः बाधां दोषभेदेन नानाविधां व्यथाम् ।
 मङ्गवत्सीङ्गमिति गणदायः । वातिकं हृद्गोगमाह
 "आयस्यते भास्वते हृत्यन्तुद्यते" तथा । निमंश्यते
 दीर्यते च स्फोश्यते पाक्ष्मतेऽपि वा । भास्वते हृद्गोग
 इति शेषः । आयस्यते व्यथया विशास्यते इव । त-